

Bedrijfscommissiekamer voor de Overheid voor
Lagere Publiekrechtelijke Lichamen

Rolnummer: LPL 99.042

VERSLAG VAN BEVINDINGEN VAN DE BEDRIJFSCOMMISSIEKAMER VOOR
DE OVERHEID VOOR LAGERE PUBLIEKRECHTELIJKE LICHAMEN,
NAAR AANLEIDING VAN EEN VERZOEK OM BEMIDDELING INZAKE EEN
GESCHIL TUSSEN

1. De onderdeelcommissie van de Dienst Kunst, Cultuur en Onderwijs van de gemeente Maastricht, verder te noemen de onderdeelcommissie

en
2. De bestuurder van de Dienst Kunst, Cultuur en Onderwijs van de gemeente Maastricht (de onderneming), verder te noemen de bestuurder

Verloop van de procedure

- Achtergronden

De gemeente Maastricht kent naast een ondernemingsraad per gemeentelijke dienst een onderdeelcommissie, die zich bezig houdt met zaken specifiek de eigen dienst betreffende. Voor de dienst Kunst, Cultuur en Onderwijs (KCO) is, mede gelet op de structuur van deze dienst, gekozen voor een organisatie van de medezeggenschap waarbij per afdeling een personeelscommissie functioneert. Eén van deze afdelingen is Kumulus, Centrum voor de kunst.

Met de invoering van de 37,5 uren werkweek in de gemeente Maastricht in 1985 zijn aan de medewerkers vijf converteerbare vrije dagen toegekend. Voor het onderwijzend personeel van Kumulus is geen afwijkende regeling getroffen, zij het dat deze vijf converteerbare dagen, in verband met de schoolorganisatie, als verplichte verlofdagen

zijn aangewezen. Als gevolg hiervan is het cursusseizoen vanaf 1985 vastgesteld op 39 weken (in plaats van 40 weken).

In november 1996 hebben het gemeentebestuur en de werknemersorganisaties een akkoord bereikt over de invoering 36-urige werkweek in de gemeente Maastricht. De inhoud van dit akkoord is inmiddels verwerkt in de arbeidsvoorwaarden van de gemeente Maastricht en is daarmee van toepassing op alle medewerkers.

De volledige werkweek bedroeg tot 1 januari 1997 voor alle medewerkers van de gemeente Maastricht (dus ook voor het onderwijzend personeel van Kumulus) 37,5 uur. Per 1 januari 1997 is op grond van het gemeentelijk akkoord de omvang van de volledige werkweek gesteld op 36 uur, terwijl de feitelijke werkweek is vastgesteld op 40 uur.

Bij een fulltime-aanstelling van het onderwijzend personeel bij Kumulus bestond tot 1 januari 1997 de 37,5-urige werkweek uit 26 lesgebonden uren en 11,5 niet-lesgebonden taakuren.

Met het vaststellen van het gemeentelijk akkoord inzake de 36-urige werkweek zijn de vijf converteerbare dagen voor alle medewerkers van de gemeente komen te vervallen. Daarentegen zijn er jaarlijks gemiddeld 12,4 vrije (feest)dagen, inclusief 3 brugdagen vastgesteld.

Voor het onderwijzend personeel van Kumulus zou dit betekenen dat een cursusseizoen opnieuw 40 weken gaat bedragen. Het onderwijzend personeel heeft verlof tijdens de schoolvakanties.

Nadat een nadere invulling van het gemeentelijk akkoord meerdere malen tevergeefs aan de orde is geweest, heeft de personeelscommissie van de afdeling Kumulus het overleg terzake bij schrijven van 13 mei 1998 overgedragen aan de onderdeelcommissie van de Dienst KCO.

In de overlegvergadering van 25 juni 1998 heeft de bestuurder van de Dienst KCO een instemmingsaanvraag inzake de invulling van de 36-urige werkweek voor het onderwijzend personeel van Kumulus ingediend bij de onderdeelcommissie. In dat voorstel is de bestuurder uitgegaan van de volgende punten.

- 1) De formele werkweek van een fulltime docent wordt gemiddeld 36 uur per week.
- 2) In afwijking van het gemeentelijk akkoord (waarin wordt uitgegaan van een feitelijke werkweek van 40 uur) wordt de feitelijke werkweek van een fulltime docent vastgesteld op 36 uur. Daarbij kan zo nodig gebruik gemaakt worden van de bandbreedte waarbij de feitelijke werkweek kan variëren tussen 30 en 42 uur.

Het aantal lesgebonden uren voor een fulltime docent wordt gehandhaafd op 26 uur per week, terwijl de niet-lesgebonden taakuren worden vastgesteld op 10 uur per week.

- 3) In afwijking van het gemeentelijk akkoord en als gevolg van het onder punt 2 gestelde zal een docent geen arbeidsduurverlof kunnen opbouwen. Het cursusseizoen wordt gehandhaafd op maximaal 39 weken. In week 40 kunnen de niet-lesgebonden werkzaamheden plaatsvinden (bijvoorbeeld roosterindeling en dergelijke).
- 4) Het capaciteitsverlies voor het onderwijzend personeel (berekend conform het gemeentelijk akkoord) als gevolg van de invoering van de 36-urige werkweek wordt herbezet ter ondersteuning van de taakuren van het onderwijzend personeel.

De bestuurder heeft voorgesteld om een op bovengenoemde punten gebaseerde werktijdregeling ten behoeve van het onderwijzend personeel van Kumulus voor een jaar in te voeren en deze in juni 1999 opnieuw te bespreken. Voorts is van bestuurderszijde voorgesteld om vóór 1 september 1999 een knelpunten-analyse te maken inzake de extra werkdruk van de docenten als gevolg van onder meer de invoering van de 36-urige werkweek. Aan de hand van deze knelpunten-analyse zou conform dat voorstel in januari 1999 een en ander geëvalueerd worden door een werkgroep waarin de directie van Kumulus, de personeelscommissie van Kumulus, de onderdeelcommissie van de Dienst KCO en de afdeling P&O van de Dienst KCO vertegenwoordigd zijn.

Bij schrijven van 13 juli 1998 heeft de onderdeelcommissie van de Dienst KCO de bestuurder medegedeeld niet in te stemmen met het haar voorgelegde voorstel. Daarbij heeft de onderdeelcommissie het volgende tegenvoorstel gedaan:

"De werkduur van docenten met een volledige betrekking wordt teruggebracht tot 36-uur, waarbij de verdeling tussen lesgebonden en niet-lesgebonden uren aan de nieuwe taakomvang gerelateerd dient te worden. De vrijkomende uren worden toegedeeld aan docenten die nog geen volledige betrekking hebben. Wanneer dat niet mogelijk is, dienen er nieuwe docenten aangetrokken te worden."

Bij schrijven van 24 juli 1998 aan de onderdeelcommissie heeft de bestuurder medegedeeld niet bereid te zijn tot het wijzigen van zijn voorgenomen besluit conform de inzichten van de onderdeelcommissie. De bestuurder heeft de inhoud van zijn (daardoor definitief geworden) besluit nogmaals met redenen omkleed en medegedeeld per 1 september 1998 met de uitvoering van zijn besluit te beginnen.

Bij schrijven van 20 augustus 1998 aan de bestuurder heeft de onderdeelcommissie verklaard in beroep te gaan tegen het besluit van 24 juli 1998 van de bestuurder. In deze brief wordt het woord "*nietig(heid)*" niet gebezigd.

Op 20 augustus 1998 heeft de onderdeelcommissie een schrijven met dezelfde inhoud naar de ondernemingsraad van de gemeente Maastricht verzonden. Daarnaast heeft zij de ondernemingsraad verzocht de afhandeling van deze zaak over te nemen.

Bij schrijven van 1 september 1998 aan de onderdeelcommissie heeft de ondernemingsraad verklaard dat de onderdeelcommissie zich rechtstreeks -en dus zonder tussenkomst van de ondernemingsraad- tot de Bedrijfscommissie voor de Overheid dient te wenden teneinde bemiddeling te bereiken. De ondernemingsraad heeft voorts opgemerkt dat, indien de bemiddeling niet naar tevredenheid zou verlopen, daarna de stap naar de kantonrechter gezet zou kunnen worden. In het geval voor de laatstgenoemde mogelijkheid gekozen wordt, is de ondernemingsraad het aangewezen orgaan om deze stap namens de onderdeelcommissie te zetten, aldus de ondernemingsraad.

In hetzelfde schrijven heeft de ondernemingsraad eveneens geconstateerd dat de onderdeelcommissie niet binnen een maand na de kennisgeving van de bestuurder, dat hij zijn besluit evenwel zal uitvoeren, de nietigheid van het besluit heeft ingeroepen.

Bij schrijven van 1 oktober 1998 heeft de bestuurder medegedeeld zijn besluit d.d. 24 juli 1998 niet op te schorten. (Dat wil zeggen dat met ingang van 1 september 1998 is begonnen met de uitvoering van het besluit.)

Uit de stukken blijkt dat de bestuurder en de onderdeelcommissie aanvankelijk gezamenlijk een verzoek om bemiddeling zouden indienen, welker resultaat door beiden als bindend beschouwd zou worden. Echter, in verband met financiële consequenties en ter voorkoming van tijdverlies is overeengekomen dat de onderdeelcommissie het geschil zelfstandig bij de Bedrijfscommissie aanhangig maakt.

- Behandeling van het geschil

Op 10 december 1998 heeft de onderdeelcommissie bij de Bedrijfscommissie voor de Overheid een verzoek om bemiddeling ingediend als bedoeld in artikel 36, derde lid, van de Wet op de ondernemingsraden (WOR) inzake zijn geschil met de ondernemingsraad. Dit geschil is door de Bedrijfscommissie ter behandeling doorverwezen naar de Bedrijfscommissiekamer voor Lagere Publiekrechtelijke Lichamen (hierna: de Kamer).

Desgevraagd heeft de onderdeelcommissie bij schrijven van 13 januari 1999 het verzoek nader aangevuld.

Desgevraagd heeft de bestuurder bij schrijven van 18 februari 1999 (op 23 februari 1999 bij de Bedrijfscommissie voor de Overheid binnengekomen) gereageerd op het verzoek om bemiddeling van de onderdeelcommissie.

De Kamer heeft partijen in de gelegenheid gesteld om op 2 maart 1999 tijdens een zitting van de Kleine Commissie -welke de Kamer uit zijn midden heeft samengesteld voor de uitvoering van het mondelinge gedeelte van de bemiddelingsprocedure- hun standpunten mondeling toe te lichten.

Ter zitting zijn verschenen de heer J.R. Tuinstra namens de bestuurder, mevrouw H. Jongenelen en de heer R. Hackeng namens de onderdeelcommissie en de heer R. Meijerink namens de ondernemingsraad.

Omdat beide partijen ter zitting aan de Kamer te kennen hebben gegeven daar geen bezwaar tegen te hebben, heeft de Kamer de termijn, bedoeld in artikel 36, derde lid, van de WOR verlengd met twee maanden.

Uit de stukken blijkt dat de onderdeelcommissie een eventueel advies van de Kamer als bindend zal beschouwen.

Desgevraagd heeft de bestuurder ter zitting echter verklaard een eventueel advies van de Kamer eveneens als niet bindend te zullen beschouwen.

Op grond hiervan zal een eventueel advies geen bindende werking hebben.

De Kleine Commissie heeft ruimte gezien om tussen partijen een minnelijke schikking tot stand te brengen.

Omvang van het geschil

Het onderhavige geschil betreft het voorgenomen besluit van de bestuurder d.d. 25 juni 1998 inzake de invulling van de 36-urige werkweek voor het onderwijzend personeel van de afdeling Kumulus.

Standpunt van de onderdeelcommissie

Uit de overgelegde stukken en het ter zitting besprokene is gebleken dat het standpunt van de onderdeelcommissie als volgt luidt.

De onderdeelcommissie brengt met de personeelscommissie als bezwaar in dat het besluit van de bestuurder resulteert in vermindering van de voorbereidingstijd, maar geen vermindering van de werkdruk met zich meebrengt. Docenten die genoeg tijd aan voorbereiding willen spenderen om hun cursus aantrekkelijk en op hetzelfde kwaliteitsniveau te houden moeten dit gedeeltelijk in hun vrije tijd gaan doen. Dit verlies aan niet-lesgebonden taakuren kan niet voldoende worden gecompenseerd door de inzet van anderen, aldus de onderdeelcommissie. Laatstgenoemde is dan ook van mening dat een evenredige vermindering van lesgebonden uren en niet-lesgebonden taakuren moet plaatsvinden.

Voorts neemt de onderdeelcommissie als uitgangspunt dat een docent net als iedere andere medewerker daadwerkelijk voordeel moet ondervinden van de ADV-regeling. Haar voorstel is om docenten met een parttime baan hun eigen ADV-uren of die van andere docenten te laten herbezetten, hetgeen uitbreiding betekent van hun baan. Docenten met een fulltime baan zijn het meest gediend met ADV in de vorm van minder lessen, die door anderen worden herbezet, aldus de onderdeelcommissie.

De onderdeelcommissie vreest dat bij de uitvoering van het besluit in de praktijk de feitelijke bedoeling van arbeidsduurverkorting niet merkbaar zal zijn, aangezien docenten worden gedwongen hun voorbereiding gedeeltelijk in hun vrije tijd te gaan doen en zij op deze wijze hun eigen ADV financieren.

Ter zitting heeft de onderdeelcommissie in een toelichting op haar tegenvoorstel d.d. 13 juni 1998 aangegeven dat zij daarbij is uitgegaan van een 100% herbezetting en een cursusseizoen van 39 weken.

Reactie van de bestuurder

Uit de overgelegde stukken en het ter zitting besprokene is gebleken dat de reactie van de bestuurder op het standpunt van de onderdeelcommissie als volgt luidt.

Van bestuurderszijde worden vier argumenten genoemd welke ten grondslag liggen aan het voorgenomen besluit van 25 juni 1998.

Ten eerste wordt aangevoerd dat vanuit het College voor Arbeidszaken van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten is medegedeeld dat de sociale partners in het LOGA een selectief volgende houding aannemen ten aanzien van de wijzigingen in de CAO Kunstzinnige Vorming (CAO-KV). De verwachting is dat de CAO-KV en de CAR/UWO op elkaar worden afgestemd. Rekening houdend met deze ontwikkeling

wenst de bestuurder zich bij de invoering van de 36-urige werkweek voor het onderwijzend personeel zo veel mogelijk te conformeren aan de CAO-KV. Anticiperend op een verdere verzelfstandiging van de afdeling Kumulus, waarbij volgens zeggen van de bestuurder privatisering in de toekomst niet is uit te sluiten, is het zaak te voorkomen dat de arbeidsvoorwaarden in de private en publieke sector te zeer uiteen gaan lopen, waardoor een goede rechtspositionele overgang bemoeilijkt zou kunnen worden, aldus de bestuurder.

Het tweede argument van de bestuurder heeft te maken met het feit dat voorgestaan wordt om de cursusperiode van de afdeling Kumulus af te stemmen op de schoolvakanties van het basisonderwijs. Deze schoolvakanties vormen samen in de praktijk circa 12 weken per jaar. Het onderwijzend personeel van de afdeling Kumulus ervaart de parallel lopende vakantieperiodes als roostervrij verlof, aldus de bestuurder. Dientengevolge is de bestuurder van opvatting dat de realiseerbare cursusperiode van 39 weken gehandhaafd dient te worden, waarin tevens de onderwijsgebonden uren bij de afdeling Kumulus gerealiseerd moeten worden. Week 40 is dan gereserveerd voor de niet-lesgebonden werkzaamheden ter voorbereiding van het nieuwe cursusjaar, zoals bijvoorbeeld roosterindeling en plaatsings van cursisten.

De bestuurder merkt voorts op dat in vergelijking met de docenten die onder de CAO KV vallen de docenten van de afdeling Kumulus 120 uur per jaar minder werken. Vanuit deze optiek acht de bestuurder het dan ook niet onredelijk te stellen dat ook buiten deze 40 weken onderwijsondersteunende werkzaamheden verricht zouden moeten worden.

Daarnaast verklaart de bestuurder dat ook voor wat betreft het aantal vakantieweken (12 weken) het onderwijzend personeel van de afdeling Kumulus ruim bemeten is vergeleken met collega-ambtenaren van de gemeente (6,8 weken uitgaande van een formele en een feitelijke werkweek van 36 uur).

Ook de salarisschalen van de docenten in dienst van de betrokken gemeente liggen volgens de bestuurder iets hoger dan die van de docenten in de private sector.

In dit kader komt de bestuurder concluderend op het standpunt dat zijn voorgenomen besluit van 25 juni 1998 niet onredelijk genoemd kan worden, aangezien het onderwijzend personeel in dienst van de betrokken gemeente naar zijn mening aanzienlijke voordelen blijft behouden ten opzichte van de docenten in de private sector en van collega-ambtenaren binnen de betrokken gemeente.

Ten derde stelt de bestuurder dat de sociale partners van de Kunstzinnige Vorming als uitgangspunt hebben genomen dat de invoering van een 36-urige werkweek niet mag leiden tot verlies van de kwantiteit en de kwaliteit van de huidige dienstverlening. De bestuurder stelt dat het terugbrengen van het gemiddeld aantal onderwijsgebonden uren beneden de 26 uur bij een volledig dienstverband niet mogelijk is, omdat een volledige herbezetting financieel niet te realiseren is. Het verminderen van de lesgebonden uren zonder dat hiervoor compensatie in de vorm van voldoende gemeentelijke financiën

voorhanden is, leidt er toe dat het problematisch zal worden om de huidige kwantitatieve en kwalitatieve dienstverlening te handhaven, hetgeen is strijd is met het genoemde uitgangspunt van de sociale partners.

Naar de opvatting van de bestuurder blijft er geen andere keuze over dan het verlagen van de niet-lesgebonden tijd. Daarom richt zijn voorgenomen besluit zich met name op het aanwenden van het verkregen herbezettingbudget door extra formatie in te zetten ten behoeve van de niet-lesgebonden taakuren.

Het vierde argument van de bestuurder houdt in dat de herbezetting van de niet-lesgebonden uren leidt tot nieuwe werkgelegenheid binnen de afdeling Kumulus, waarvoor zittende docenten roulerend in aanmerking kunnen komen.

In antwoord op het tegenvoorstel van de onderdeelcommissie merkt de bestuurder op dat het bedrijfsorganisatorisch zeer moeilijk wordt om parttime dienstverbanden zodanig naar evenredigheid te verlagen. Een herbezetting van deze kleine dienstverbanden zou derhelve slechts mogelijk zijn door middel van opplussen, aldus de bestuurder.

In dit kader heeft de bestuurder ter zitting aangegeven dat een 100% herbezetting niet tot de mogelijkheden behoort, omdat de onderneming 2 fte's toebedeeld heeft gekregen ingevolge een gemeentelijke regeling, waarvan slechts 0,9 fte bestemd is voor het onderwijzend personeel van de afdeling Kumulus.

Relevante bepalingen uit de WOR

Art. 15 lid 1 De ondernemingsraad kan de commissies instellen die hij voor de vervulling van zijn taak redelijkerwijze nodig heeft.

Art. 15 lid 3 De ondernemingsraad kan met inachtneming van het eerste lid voor onderdelen van de onderneming onderdeelcommissies instellen voor de behandeling van de aangelegenheden van die onderdelen. De ondernemingsraad kan in het instellingsbesluit van een onderdeelcommissie aan deze commissie de bevoegdheid toekennen tot het plegen van overleg met degene die de leiding heeft van het betrokken onderdeel. In dat geval gaan de rechten en bevoegdheden van de ondernemingsraad ten aanzien van de aangelegenheden van het onderdeel, met uitzondering van de bevoegdheid tot het voeren van rechtsgedingen, over naar de onderdeelcommissie, tenzij de ondernemingsraad besluit een bepaalde aangelegenheid zelf te behandelen. In een onderdeelcommissie kunnen naast een of meer leden van de ondernemingsraad uitsluitend in het betrokken onderdeel werkzame personen zitting hebben.

Bedrijfscommissiekamer voor lagere publiekrechtelijke lichamen, LPL 97.042

Relevante bepalingen uit het Convenant in het kader van de invoering van de WOR bij de gemeente Maastricht (d.d. 12 april 1998)

Art. 6 lid 1 Ingevolge de Wet op de ondernemingsraden:
- kunnen onderdeelcommissies zich voor bemiddeling en advies rechtstreeks tot de bedrijfscommissie wenden (...)

Overwegingen van de Kamer ten aanzien van de ontvankelijkheid

Artikel 15, derde lid van de WOR bepaalt dat de ondernemingsraad in het instellingsbesluit van een onderdeelcommissie aan deze commissie de bevoegdheid kan toekennen van tot het plegen van overleg met degene die de leiding heeft van het betrokken onderdeel. In dat geval gaan de rechten en bevoegdheden van de ondernemingsraad ten aanzien van de aangelegenheden van dat onderdeel, met uitzondering van de bevoegdheid tot het voeren van rechtsgedingen, over naar de onderdeelcommissie, tenzij de ondernemingsraad besluit een bepaalde aangelegenheid zelf te behandelen.

De vraag hierbij is of onder het voeren van een rechtsgedingen mede begrepen dient te worden de gang naar de Bedrijfscommissie. Met andere woorden, is een gang naar de Bedrijfscommissie een rechtsgang in de zin van artikel 15 van de WOR (die dus niet openstaat voor de onderdeelcommissie, maar is voorbehouden aan de ondernemingsraad) of is de Bedrijfscommissie een 'voorportaal' van een rechtsgang (die wel openstaat voor de onderdeelcommissie)?

Uit de redactie van artikel 37 van de WOR volgt dat het de taak van de bedrijfscommissies is om te bemiddelen en te adviseren bij meningsverschillen tussen de ondernemer enerzijds en de ondernemingsraad, de centrale ondernemingsraad, de groepsondernemingsraad en de personeelsvertegenwoordiging anderzijds. De onderdeelcommissie wordt in dat artikel niet genoemd. Dit doet bij de Kamer de indruk ontstaan dat de onderdeelcommissie op grond van de wettekst van de WOR in principe niet bevoegd is zich tot de bedrijfscommissie te wenden.

Echter, in de rechtsliteratuur terzake lijkt de heersende opvatting te zijn dat de gang naar de Bedrijfscommissie wel openstaat voor de onderdeelcommissie (zie *Inzicht in de ondernemingsraad* F.W.H. Vink, tiende druk 1998, blz. 61 en zie ook *WOR Inleiding, teksten, artikelsgewijs commentaar* P.F. van der Heijden / A.J.C.M. Geers, blz. 4-10 t/m 12 van het commentaar op artikel 15). De achtergrond voor deze opvatting wordt overigens niet nader toegelicht.

Hoewel de heer Rood zich in zijn *WOR*, aantekening 2 bij artikel 15 lid 3, niet uitlaat over de eventuele bevoegdheid van de onderdeelcommissie om een verzoek om

bemiddeling en advies bij de Bedrijfscommissie in te dienen, stelt hij zich wel op het standpunt dat de rechten en bevoegdheden van de onderdeelcommissie die door de ondernemingsraad aan haar overgedragen zijn overgedragen expliciet genoemd moeten worden in het instellingsbesluit.

Gelet op het bovenstaande en gezien de strekking van de WOR komt de Kamer tot de conclusie dat de onderdeelcommissie zich inderdaad tot de bedrijfscommissie kan wenden, zij het met die nuancering dat deze bevoegdheid expliciet in het instellingsbesluit opgenomen dient te zijn. De Kamer weet zich gesteund in deze opvatting door het jarenlange beleid van de Bedrijfscommissie voor de Welzijnsector.

In het onderhavige geval is het de Kamer gebleken dat, gezien hetgeen bepaald is in artikel 6 lid 1 van het *Convenant in het kader van de invoering van de WOR*¹⁾, partijen ervan uitgaan dat de onderdeelcommissies binnen de gemeente zich ingevolge de WOR rechtstreeks tot de bedrijfscommissie kunnen wenden voor bemiddeling en advies. Hoewel de Kamer betwijfelt of dit direct uit de WOR volgt, zal hier niet nader op in worden gegaan, nu partijen de vraag of de onderdeelcommissie al dan niet bevoegd is zich tot de Bedrijfscommissie te wenden, niet ter discussie stellen. Bovendien blijkt uit de stukken dat de ondernemingsraad (naar aanleiding van een verzoek van de onderdeelcommissie aan de ondernemingsraad d.d. 20 augustus 1998 om de afhandeling van de kwestie over te nemen) in zijn schrijven van 1 september 1998 uitdrukkelijk heeft verklaard dat de onderdeelcommissie zelf de stap naar de Bedrijfscommissie dient te zetten en dat de ondernemingsraad de zaak pas zal overnemen, indien besloten zal worden een verzoekschrift bij de kantonrechter in te dienen.

De bovenstaande overwegingen in aanmerking nemende acht de Kamer de onderdeelcommissie ontvankelijk in haar verzoek.

Bemiddeling door de Kleine Commissie

Zowel uit de door partijen overgelegde stukken als uit het ter zitting besprokene is het de Kleine Commissie gebleken dat partijen niet verdeeld gehouden worden door de te leveren kwaliteit aan de consument. Beiden wensen het kwaliteitsniveau van de opleidingen hoog te houden. Tevens zijn partijen het erover eens dat een eventuele oplossing voor het geschil niet is gelegen in een aansluiting bij de landelijke CAO-onderwijs vanwege het feit dat daarmee onvoldoende affiniteit zou bestaan.

¹⁾ Hoewel de bevoegdheid om zich tot de Bedrijfscommissie te wenden niet conform artikel 15, derde lid van de WOR in het instellingsbesluit door de ondernemingsraad aan de onderdeelcommissie is overgedragen, maar in het hier genoemde convenant, gaat de Kamer er in casu niettemin van uit dat zulks de bedoeling was van partijen, te meer daar het convenant op dezelfde datum is ondertekend als het instellingsbesluit.

Daarnaast heeft de Kleine Commissie geconstateerd dat partijen in het voorafgaande overlegtraject niet voldoende zijn ingegaan op elkaars standpunten en op de bijbehorende argumenten.

Aangezien het de Kleine Commissie voorts is gebleken dat partijen een goede onderlinge verstandhouding hebben, heeft zij ter zitting het hierna volgende bemiddelingsvoorstel gedaan. Daarbij is mede in overweging genomen het feit dat met ingang van 1 september 1999 reeds een werktijdregeling op basis van de 36-urige werkweek van kracht is en het feit dat het cursusseizoen 1998-1999 inmiddels vergevorderd is.

Het bemiddelingvoorstel van de Kleine Commissie gaat uit van de volgende punten:

1) In de loop van het huidige cursusseizoen zullen ten behoeve van de continuïteit geen wijzigingen meer aangebracht worden in de thans van toepassing zijnde werktijdregeling. Deze per 1 september 1998 ingevoerde werktijdregeling gebaseerd op de 36-urige werkweek dient tot het einde van dit cursusseizoen gehandhaafd te worden.

2) De onder punt 1 genoemde werktijdregeling zal door partijen geëvalueerd worden. Bij deze evaluatie dienen de volgende randvoorwaarden in acht genomen te worden:

- de evaluatie dient uiterlijk op 1 juni 1999 afgerond te zijn;
- deze evaluatie dient plaats te vinden op basis van overeenstemming inzake de wijze van uitvoering en inzake de vraag wie de evaluatie zal uitvoeren, waarbij de Kleine Commissie sterk in overweging geeft daarbij gezamenlijk een externe te betrekken;
- bij deze evaluatie dienen tenminste de aspecten waar de discussie zich thans op richt (zoals werkdruk, kwaliteit, bedrijfseconomische belangen, etc.) meegewogen te worden.

3) Na de afronding van de evaluatie treden partijen met elkaar in overleg, waarbij uiteraard de conclusies van voornoemde evaluatie betrokken worden. Tevens is bij dat overleg van belang dat eventuele alternatieve werktijdregelingen tijdig door partijen worden ingebracht zodat deze volledig kunnen worden beoordeeld. De Kleine Commissie merkt hierbij op dat het tot aanbeveling strekt om meerdere alternatieven aan te dragen, aangezien het vast blijven houden aan één alternatief de voortgang van het overleg zou kunnen belemmeren.

De Kleine Commissie acht het voorts van cruciaal belang dat de argumenten van partijen, waarop zij in het overlegtraject van 1997-1998 niet eerder op zijn ingegaan, in dit overlegtraject wel over en weer worden meegewogen, in die zin dat de argumenten

van de wederpartij inhoudelijk tegen de eigen argumenten worden afgezet. Het betreft hier onder meer de eerder genoemde aangelegenheden zoals werkdruk, kwaliteit en bedrijfseconomische belangen.

Ter zitting is van bestuurderszijde aangegeven zich in het bemiddelingsvoorstel te kunnen vinden, zij het met die aanvulling dat partijen in het overlegtraject eveneens begeleid zullen worden door de onafhankelijke externe die reeds bij de evaluatie betrokken is geweest.

Naar het oordeel van de Kleine Commissie is dit goede aanvulling.

Na een korte schorsing hebben ook de onderdeelcommissie en de ondernemingsraad te kennen gegeven akkoord te gaan met het bemiddelingsvoorstel. Daarbij is de Bedrijfscommissie verzocht een externe, die partijen zal begeleiden bij de evaluatie en bij het overleg daarna, aan te wijzen.

Hierop heeft de Kleine Commissie geantwoord dat de Bedrijfscommissie niet in de positie verkeert namen van deskundigen te noemen dan wel bemiddelaars aan te wijzen. De Kleine Commissie heeft opgemerkt dat het echter wel mogelijk is dat partijen zich hiervoor wenden tot werknemers- dan wel werkgeversorganisaties, die vertegenwoordigd zijn in de Bedrijfscommissie, teneinde een externe bij de evaluatie en het overleg te betrekken die het vertrouwen geniet van beide partijen.

De Kleine Commissie concludeert dat in casu een geslaagde bemiddeling is bereikt.

15 maart 1999

De Kleine Commissie van de Bedrijfscommissiekamer voor lagere publiekrechtelijke lichamen,
namens deze,

J.A.M. van 't Hooft
Voorzitter

R.A. Bos
Secretaris

Bedrijfscommissiekamer voor lagere publiekrechtelijke lichamen, LPL 97.042